

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Οὐδέποτε ἐπίστευον, ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα δύναται νὰ ἔχη σχέσιν μὲ τὴν πολιτικὴν ἢ μὲ ἄλλα τινὰ ζητήματα ἐξ ἑσσοῦ ἐπιληψίμου καθαριότητος καὶ δὲν ἐπίστευον τοῦτο, διότι ἐσκεπτόμην, ὅτι εἶνε ἀδύνατον ὁ γέρον Σχβαῶθ τοσοῦτον νὰ παρὰκολουθῇ τὴν πορείαν μας, ἀφοῦ μάλιστα εἶνε τοιαύτη, ὥπως τὴν βλέπομεν. Ὅταν ὅμως κανεὶς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὸ ἔδαφός μας τὸ κονισαλέον καὶ ὀλίγαι σταγόνες παράγουσι βόρβορον, ἀμέσως ἐννοῶ διατί βρέχει δσάκις ἐν τῇ βουλῇ ἢ ἐκτὸς αὐτῆς γεννᾶται βρωμερὸν ζήτημα. Ὅταν ἤρχισεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ περιεμέναμεν ὡς ἀφρευκτον τὴν βροχὴν, ἥτις μᾶς ἐπεσκέφθη ἀπὸ χθές.

*

Ἡ βροχὴ, κατὰ φυσικώτατον εἰρμόν τῶν ιδεῶν, μᾶς φέρει εἰς τὸ Θέατρον τοῦ κ. Συγγροῦ, τοῦ γενναιοπαρόχου αὐτοῦ συμπολίτου μας. Δὲν συλλογίζομεθα τὴν ἐσπέραν, ὅταν ἀρχίζῃ ἡ βροχὴ καὶ ἡ παραστάσις, τοὺς διαβάτας τόσον, ὅσον τοὺς ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ θεατὰς, διότι αὐτοὶ οἱ ταλαίπωροι ἐκτὸς τῆς βροχῆς ἡ ὁποία πίπτει ἀφθόνως, διατρέχουσι καὶ τὸν κίνδυνον νὰ δεχθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀναπεπταμένων ἀλεξιβροχίων των καὶ τεμάχιον ἀποσπασθέντος ἀμμοκονιάματος ἐκ τῆς στέγης. Διὰ τὴν σκηνὴν δὲν λέγομεν τίποτε, διότι ἐκεῖ, μόνον ἡ χρυσὴ βροχὴ τοῦ Διὸς δύναται νὰ εἰσδύσῃ.

*

Ἀκόμη δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τί σημαίνουν αἱ διαχωρίζουσαι τὰ θεωρεῖα Σφίγγες, διότι βεβαίως διὰ στολισμὸν δὲν ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ. Πολλοὶ μᾶς εἶπον, ἐπειδὴ αὐταὶ εἶνε τὸ σύμβολον τοῦ αἰνιγματώδους, ὅτι ἐτοποθετήθησαν διὰ νὰ δειχθῇ, ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ Νέου Θεάτρου ἦτο αἰνίγμα τὸ ὁποῖον ἔλυσε ὁ κ. Συγγρός καὶ τόσον μάλιστα ἐπικερδῶς διὰ τὴν φήμην του καὶ τὸ βαλάντιόν του!

*

Ἄλλοι ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐτέθησαν διὰ τὸ σφίγγειν ποῦ ἔπαθον οἱ ταλαίπωροι ἐκεῖνοι ἐργάται ἐν μέσῳ τῶν δύο κολοσσίων σιδηρῶν δοκῶν καὶ ἄλλοι διὰ νὰ εἶνε βεβαίως ὁ κόσμος, ὅτι ἐκεῖ μέσα μόνον ἀπὸ ἀσφίγγια κανεὶς δὲν εἶνε δυνάτουν νὰ πάθῃ.

*

Κανέν ἀπὸ αὐτὰ ἡμεῖς δὲν νομίζομεν ὀρθόν. Αἱ Σφίγγες ἐκεῖ ἰσταμέναι προτείνουν καὶ πάλιν τὸ γνωστὸν αἰνίγμα. «τί ἐστὶ δέπουν, τρίπου καὶ τετράπουν». Θέλετε τώρα καὶ τὴν λύσιν; Δίποδα καὶ τρίποδα δὲν γνωρίζομεν ποῖοι εἶνε ἐν τῷ Θεάτρῳ, ἀλλὰ τετράποδα βεβαίως εἶνε οἱ θεαταί.

*

Ἀπὸ τοῦ Θεάτρου ἐὰν μεταπηδήσωμεν εἰς τὴν Βουλὴν δὲν θὰ κάμωμεν τῶντι ἄλμα ἐπικίνδυνον, ἀφοῦ καὶ ἐκεῖ τόσον θεατρικῶς διεξάγονται αἱ συζητήσεις χάρις εἰς τὴν ἐπίμονον ἀνάμειξιν τῶν ἀκροτηρίων καὶ εἰς τὰς διαδηλώσεις τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς συντεταγμένης. Αἱ ἀσχημαίαι τῶν χειροκροτημάτων καὶ ποδοκροτημάτων ἤρχισαν πάλιν καὶ αἱ ἐφημερίδες ἐκατέρων τῶν κομμάτων μετ' ἀγαλλιάσεως ἀνεξηγήτου ἀναγράφουσιν ἀραιοὺς γράμμαι

τὰς ἐπιδοκιμασίας. Ὅταν ἀναγινώσκετε συζητήσιν μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων περὶ χειροκροτημάτων ὑπὲρ τοῦτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ πολιτευτοῦ δὲν μεταφέρεσθε ἀκουσίως εἰς τὸ Θέατρον, ἐνθα ὑπὸ τῶν αἰοιδῶν ἐπιζητοῦνται αἱ τοιαῦται ἐνδείξεις εὐνοίας τοῦ κοινοῦ;

*

Δὲν ἀρκεῖ, ὅτι ἐνεκκίνησε τὸ σύστημα τῶν τριημέρων ἀγορεύσεων — τὰς ὁποίας εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας οὐδεὶς νὰ συνεχίσῃ — ἀλλ' ἤρχισε πάλιν καὶ τὰς λαϊκὰς διαδηλώσεις. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε τοῦ status quo ante πῶς λοιπὸν νὰ λησμονήσῃ τὸ ἐνδοξον παρελθὸν καὶ τοὺς ἐξ ἀμάξης λόγους. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε μία αἰτία ν' ἀκούῃ τὰ ἐξ ἀμάξης.

*

Εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ διδασκάλου τῶν κωφαλάων κ. Νέγρη καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν δύνανται ν' ἀνοίξωσι τὸ στόμα των διὰ ν' ἀρθρώσωσι μίαν κἂν λέξιν. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ὁ κ. Νέγρης εἰς τὸ ἐπωφελές του ἔργον συμπεριέλαβε καὶ τοὺς βωδοὺς τούτους πατέρας ἐὰν τοὺς συμπεριέλαβε θὰ εὖρη ἀμείλικτον πολέμιον τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅστις περὶ βουλευτῶν ἔχει ιδέαν, ὅτι δύνανται νὰ εἶνε καὶ ἀόματοι.

*

Ἡ σκηνὴ μετὰ τὴν ἀγορεύσιν καὶ πρὸ τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Μωραίτη :

— Βλέπεις τί ὠραία ἔχει φωτογραφῆσαι τὸν Δηλιγιάννη; Νομίζεις πῶς θὰ σοῦ μιλήσῃ.

— Γιὰ τὸνομα τοῦ Θεοῦ! πάμε νὰ φύγουμε!!!

Ἄξός

Εἰς τὸν κ. ΑΓΓΕΛΟΝ ΝΕΓΡΗΝ

ΟΜΙΛΗΤΑΝ ΤΩΝ ΚΩΦΑΛΩΝ

Ὡ ναί, διδάσκαλέ μου, βεβαιώσου,
Πῶς εἶπε θαυμάσιή ἡ μέθοδός σου.
Ἀλλ' εἰς τὸν τόπον τοῦτον εἶπε κρῖμα
Νὰ μάθουν κ' οἱ κωφάλαοι τὴν ἱλίμα.
Μπορεῖς ἐν ἄλλῳ θαῦμα νὰ μᾶς πᾶγῃς;
— Νὰ μὴ μιλήῃ ποσὸς ὁ Δηλιγιάννης;

Ἀββακούμ

